

П. О. Івановський

Алчевський Григорій Олексійович

АЛЧЕВСЬКИЙ Григорій Олексійович (1866, Харків – 1920, Москва) – композитор, піаніст і педагог. Син [Олексія](#) та [Христини](#), брат [Миколи](#), [Івана](#) та [Христини Алчевських](#). Закін. Харків. університет, Моск. консерваторію (з контрапункту навчався у С. Танєєва, з інструментування – у М. Іполитова-Іванова). Жив у Харкові. Організував приват. оркестр балалаєчників та кілька струн. аматор. оркестрів. Підтримував дружні стосунки з діячами рос. муз. культури – О. Скрябіним і О. Гольденвейзером. Композитор пізньоромантич. напрямку, тяжів до слов'яно-укр. первня в мелодиці. Під впливом С. Рахманінова створив муз. картину «Альоша Попович» для симф. оркестру (за мотивами однойм. циклу билин; уперше виконана 1904 у Харкові під керуванням І. Слатіна, 1907 – в Москві), симфонію (незакінчена), камерно-вокал. твори, серед яких – 7 романсів на вірші укр. поетів: Т. Шевченка («Чого мені тяжко»), Лесі Українки («Стояла я і слухала весну», «Не дивися на місяць весною»), І. Франка («Безмежнеє поле»), Х. Алчевської («Душа – се конвалія ніжна»). 3-поміж учнів – брат Іван, (виконував його вокал. твори), з яким брав участь у громад. й культур. житті українців Москви, зокрема в організації і проведенні шевченків. роковин 1911 у муз.-драм. гуртку «Кобзар».

Основні праці

Вокальна техніка в ежесдневных упражнениях. 1907; Таблицы дыхания для певцов и их применение к развитию основных качеств голоса. 1908 (обидві – Москва).

Рекомендована література

1. див. Алчевський І.

Бібліографічний опис:

Алчевський Григорій Олексійович / П. О. Івановський // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2001. – Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-43866>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).